DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 2 kwietnia 1960 **Nr 4** Poz. 6—7

T R E Ś C :

6.

OKÓLNIK KS Nr 1/60
z dnia 26 lutego 1960 r.

w sprawie księgowego ujęcia i wykazywania w sprawozdawczości finansowej domów mieszkalnych lub ich części przejętych przez przedsiębiorstwa państwowe od prezydiów rad narodowych.

W związku z postanowieniami § 12 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 1959 r. w sprawie trybu i kontroli finansowania inwestycji zdecentralizowanych w 1960 r. (Monitor Polski z 1960 r. Nr 1 poz. 2 i Nr 19 poz. 95) — Ministerstwo Finansów — Departament Księgowości wyjaśnia co następuje:

1) Domy mieszkalne (części domów mieszkalnych) przejęte od prezydiów rad narodowych w trybie przepisów § 12 wymienionego wyżej zarządzenia Ministra Finansów nie stanowią nakładów inwestycyjnych w przedsiębiorstwie je przejmującym, gdyż inwestorem w zakresie danych domów było właściwe prezydium rady narodowej. Domy te (ewentualnie ich części) księguje się jako zwiększenie środków trwałych na koncie „Środki trwałe" w korespondencji z kontem „Fundusz statutowy". Ewentualne wydatki z tytułu przejęcia wymienionych domów traktuje się i księguje jedynie jako wydatki z zakładowego funduszu mieszkaniowego.
2) Wydatki, o których mowa w ust. 1, nie są objęte sprawozdaniem z działalności w zakresie inwestycji i remontów kapitalnych, natomiast podlegają wykazaniu w sprawozdaniu z gospodarki zakładowym funduszem mieszkaniowym.

Dyrektor Departamentu Z. Paryziński

7.

OKÓLNIK Nr KS 2/60
z dnia 28 lutego 1960 r.

w sprawie ewidencji środków trwałych.

W związku ze zgłaszanymi wątpliwościami co do zasad ewidencji środków trwałych w jednostkach objętych powszechną inwentaryzacją, a stosujących w roku 1960 nowy plan kont, Dep. Księgowości Min. Finansów wyjaśnia co następuje:

1. Ewidencję stanu, ruchu i zużycia środków trwałych w ciągu roku 1960 prowadzi się nadal według dotychczas stosowanych zasad i cen (wartości początkowej i umorzeń) figurujących w księgach. Do czasu wydania odrębnych zarządzeń nie wprowadza się do ksiąg rachunkowych ustalonych w wyniku powszechnej inwentaryzacji wartości odtworzenia i zużycia środków trwałych. W księgach należy jedynie ująć różnice inwentaryzacyjne spowodowane odmiennym zakresem przedmiotowym powszechnej inwentaryzacji (przekwalifikowania środków trwałych do obrotowych i przeciwnie; wprowadzenia do ksiąg rachunkowych środków trwałych o nieustalonym tytule własności) oraz ujawnieniem nadwyżek, niedoborów, po ich wyjaśnieniu, o ile odpowiednich zapisów nie dokonano w księgach rachunkowych roku 1959.
2. Przy określaniu, co wchodzi w zakres poszczególnych nowowprowadzonych do eksploatacji obiektów inwentarzowych środków trwałych, stosuje się w r. 1960 (jak i w latach następnych) zasady przyjęte przy powszechnej inwentaryzacji środków trwałych.
3. Powstałe w wyniku inwestycji w 1960 r. środki trwałe wprowadza się do ksiąg w wartości ustalonej zgodnie z przepisami § 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 28.10.50 r. w sprawie zasad klasyfikacji kosztów inwestycji oraz wyceny składników majątkowych uzyskanych w wyniku inwestycji (M. P. Nr 95, poz. 503).
4. Zakupione*) środki trwałe wprowadza się do ksiąg, w zależności od ich ceny, wg zasad następujących:
   a) jeśli cena zakupu odpowiada wartości netto obiektu, figurującej w księgach dostawcy, a żadne dodatkowe koszty, np. przemieszczenia, montażu itp. nie były pokryte ze środków inwestycyjnych — do ksiąg nabywcy wprowadza się wartość początkową środków trwałych i ich dotychczasowe umorzenie w wysokości figurującej w księgach dostawcy;
   b) jeśli cena zakupu, powiększona o ew. dodatkowe koszty pokryte ze środków inwestycyjnych, nie jest wyższa od wartości początkowej obiektu, w jakiej on figurował w księgach dostawcy — wprowadza się do ksiąg nabywcy w wartości początkowej, figurującej w księgach dostawcy; umorzenie obiektu natomiast ustala nabywca jako różnicę pomiędzy wartością początkową, a ceną zakupu, powiększoną o dodatkowe koszty pokryte ze środków inwestycyjnych;
   c) jeśli cena zakupu powiększona o ew. dodatkowe koszty pokryte ze środków inwestycyjnych jest wyższa od dotychczasowej wartości początkowej, wówczas obiekt wycenia się wg. ceny nabycia (nie ustalając umorzeń).
5. Nieodpłatnie przejęte środki trwałe jednostka otrzymująca wprowadza do ksiąg według ich dotychczasowej wartości ewidencyjnej (wartość początkowa i dotychczasowe umorzenie figurujące w księgach jednostki przekazującej). Zarówno w przypadku sprzedaży jak i nieodpłatnego przekazania środków trwałych ich odbiorca powinien otrzymać odpisy kart obiektów, zawierające wszelkie określone w toku powszechnej inwentaryzacji dane.
6. Likwidację (sprzedaż) i przekazanie należy ewidencjonować wg. zasad ustalonych w JPK, to jest księgować:
   — wartość początkową i dotychczasowe umorzenie likwidowanych (przekazanych) obiektów w wysokości wynikającej z ksiąg, a więc nie uwzględniając wyników przeceny przeprowadzonej w toku powszechnej inwentaryzacji — na konto „Fundusz statutowy" lub jego odpowiedniki;
   — koszty i dochody z likwidacji w wysokości rzeczywiście poniesionej (uzyskanej) — na koncie „Straty i zyski".
7. Amortyzację i umorzenia oblicza się i księguje nadal wg. dotychczasowych zasad. Tym samym kwota umorzeń może się różnić od kwoty amortyzacji.
8. Zakończone remonty kapitalne należy księgować w pełnej wysokości poniesionych kosztów na stronie Wn konta „Umorzenie środków trwałych".
   Jednocześnie na kontach obiektów należy — nie saldując z dotychczas obliczonym umorzeniem — wykazać pełny koszt remontów kapitalnych wykonanych w roku 1960.

Dyrektor Departamentu Z. Paryziński

*) Po zaewidencjonowaniu na kontach zespołu 9 „Inwestycje i remonty kapitalne".

KOMUNIKAT Nr 1
Państwowej Komisji Egzaminacyjnej dla biegłych księgowych

Zgodnie z § 12 Regulaminu przewodu egzaminacyjnego (Dz. Urz. Min. z 1960 r. Nr 3, poz. 5) Państwowa Komisja Egzaminacyjna dla biegłych księgowych zawiadamia, że w drugiej połowie czerwca 1960 r. odbędzie się egzamin państwowy, część pierwsza ogólna, dla kandydatów ubiegających się o nadanie tytułu dyplomowanego biegłego księgowego.

Egzamin państwowy w części pierwszej — ogólnej, obejmuje:

— podstawowe zagadnienia rachunkowości — egzamin ustny,
— wybrane wiadomości z zakresu prawa — egzamin ustny,
— organizacja gospodarki narodowej — egzamin ustny,
— wybrane wiadomości ze statystyki — egzamin ustny,
— zasady analizy działalności gospodarczej — egzamin pisemny.

Osoby ubiegające się o dopuszczenie do egzaminu, powinny złożyć osobiście lub przesłać listem poleconym do sekretariatu PKE w Warszawie przy Zarządzie Głównym Stowarzyszenia Księgowych w Polsce, ul. Sienkiewicza 12, nie później, niż do dnia 20 kwietnia 1960 r. następujące dokumenty:

1) zgłoszenie do egzaminu w 2-ch egzemplarzach na specjalnych formularzach,
2) 5 podpisanych czytelnie fotografii formatu 4 x 6,
3) uwierzytelnione notarialnie lub wydane przez szkoły odpisy świadectw szkolnych,
4) oryginał zaświadczenia z aktualnego miejsca pracy,
5) uwierzytelnione notarialnie odpisy świadectw z pracy, dokumentujące wymagany staż pracy i zajmowane stanowisko,
6) dowód wpłaty należności egzaminacyjnych w sumie 300 zł.

Formularze zgłoszenia do egzaminu można otrzymać w każdym oddziale Stowarzyszenia Księgowych w Polsce, a mianowicie:

Nazwa oddziału	Adres	Telefon
Białystok	Rynek Kościuszki 6, MHD	57-31
Bydgoszcz	ul. Pomorska 73	19-99
Gdańsk	ul. Jaśkowa Dolina 47 A	425-30
Katowice	ul. Lompy 14	329-31
Kielce	ul. Żelazna 29	42-41
Koszalin	ul. Zwycięstwa 137	37-48
Kraków	ul. Rakowiecka 27/19	551-00
Lublin	ul. Dąbrowskiego 14	37-23
Łódź	ul. Sienkiewicza 3/5	304-68
Opole	ul. Piastowska 14	20-11 wew. 142
Olsztyn	ul. Kościuszki 89	27-53
Poznań	ul. Marchlewskiego 146/150	17-22
Rzeszów	ul. Hanki Sawickiej 11	33-34
Szczecin	ul. Partyzantów 1	344-01
Warszawa	ul. Kniewskiego 1	661-75
Wrocław	ul. Świdnicka 23	53-79
Zielona Góra	ul. Dąbrowskiego 22/24	29-01

Należność za egzamin należy wpłacić do PKO na konto: Stowarzyszenia Księgowych w Polsce — sekretariat Państwowej Komisji Egzaminacyjnej dla biegłych księgowych — Sienkiewicza 12 — I Oddział Miejski Warszawa 1-9-12 15 37.

Egzaminy przeprowadzane będą w następujących ośrodkach egzaminacyjnych:

1) w Katowicach dla kandydatów zamieszkałych na terenie województw — katowickiego, opolskiego, wrocławskiego i m. Wrocławia,
2) w Krakowie dla kandydatów zamieszkałych na terenie województw — kieleckiego, krakowskiego, rzeszowskiego i m. Krakowa,
3) w Łodzi dla kandydatów zamieszkałych na terenie województw — bydgoskiego, łódzkiego, zielonogórskiego i m. Łodzi,
4) w Poznaniu dla kandydatów zamieszkałych na terenie województw — gdańskiego, koszalińskiego, poznańskiego, szczecińskiego i m. Poznania,
5) w Warszawie dla województw — białostockiego, lubelskiego, olsztyńskiego, warszawskiego i m. Warszawy.

W zależności od ilości zgłoszeń przewiduje się możliwość zorganizowania egzaminu państwowego na sesjach wyjazdowych w innych miastach.

Szczegółowe informacje dla kandydatów dopuszczonych do egzaminu państwowego, dotyczące sesji egzaminacyjnej, jak: terminy, miejsce i godziny egzaminów zostaną podane do wiadomości zainteresowanych co najmniej na 10 dni przed sesją egzaminacyjną.

Osobom niedopuszczonym do egzaminu państwowego dla biegłych księgowych, zostaną zwrócone dokumenty oraz należności egzaminacyjne.

PRZEWODNICZĄCY
PAŃSTWOWEJ KOMISJI EGZAMINACYJNEJ
Mgr Z. PARYZIŃSKI

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10/12

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-650, cz. 9/1, dz. 5, rozdz. 19 w V-tym Oddziale Miejskim NBP w Warszawie.

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie.

Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

ODBIORCA

PWPW-5659-60.-20.000. C-23.